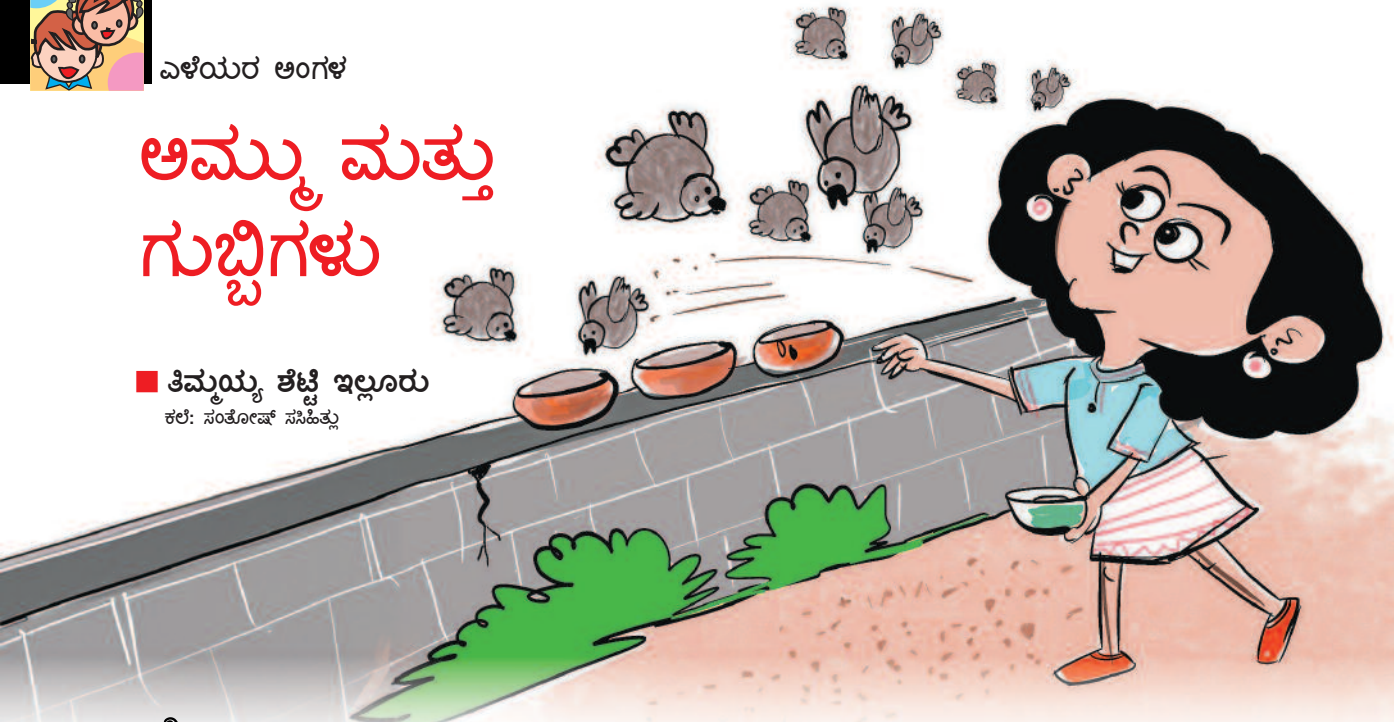

ಅಮ್ಮ ಮತ್ತು ಗುಬ್ಬಿಗಳು

■ ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ ಇಲ್ಲಾರು

ಕಲೆ: ಸಂತೋಷ್ ಸೆಹೆಹತ್ಪು

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅಮ್ಮ ಮತ್ತು ವೈಷುವಿನ ನಡುವೆ ಜಗಳ ಶುರುವಾಯಿತು. ಅದು ಗುಬ್ಬಿಗಳಿಗೆ ಕಾಳು ಮತ್ತು ನೀರುಣಿಸುವ ಕಾರಣದಿಂದ. ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಜಗಳ ಮಾಡಿಕೊಂಡು 'ಅಮ್ಮಾ ಅಮ್ಮಾ' ಎಂದು ಇಬ್ಬರೂ ಅಳುವುದಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗಡೆ ಬಂದ ಅಮ್ಮ ಇಬ್ಬರನ್ನು ಸಮಾಧಾನಿಸಿ ಚಿಕ್ಕವಳಾದ ಅಮ್ಮಿಗೆ ಗುಬ್ಬಿಗಳಿಗೆ ಕಾಳನ್ನು ಹಾಕಲು ಹೇಳಿದಳು. ಅಮ್ಮ ಸ್ವಲ್ಪವಳು ಎನ್ನುವ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚು. ಮೇಲಾಗಿ ಅಮ್ಮ ದಿನಾಲು ಗುಬ್ಬಿಗಳಿಗೆ ಕಾಳು, ನೀರು ಹಾಕುವುದರಿಂದ ಗುಬ್ಬಿ ಹಾಗೂ ಅಮ್ಮ ನಡುವೆ ಏನೋ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಬಾಂಧವ್ಯ ಬೆಸೆದುಕೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ಅಮ್ಮ ಹಿರಿಯಳಾದ ವೈಷುವಿಗೆ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದಳು. ಬಿರುಬಿಸಿಲಿನ ಬೇಸಿಗೆ ಕಾಲ, ಏಪ್ರಿಲ್ ಮತ್ತು ಮೇ ತಿಂಗಳು ಬಂತೆಂದರೆ ಸಾಕು ತಲೆ ಒಡೆಯುವಷ್ಟು ಬಿಸಿಲು, ತಾಳಲಾಗದ ತಾಪ ಮತ್ತು ಎಷ್ಟು ಕುಡಿದರೂ ದಾಹ ನೀಗದೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನೀರು ಕುಡಿಯುವ ಹಂಬಲ. ಇದು ಕೇವಲ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಪಶು ಪಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ವರ್ಷ ಫೆಬ್ರುವರಿ-ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲೇ ವಿಪರೀತ ಸೆಕೆ ಮತ್ತು ಬಿಸಿಲಿನ ತಾಪಕ್ಕೆ ಮನುಷ್ಯರಾದಿಯಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿ, ಪಶು, ಪಕ್ಷಿಗಳು ನೀರಿನ ದಾಹ ನೀಗಿಸಿಕೊಂಡು ದಣಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಾತೊರೆದು, ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕೂರುತ್ತಿದ್ದವು.

ದಿನಾಲು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದ ತಕ್ಷಣ ಅಮ್ಮವಿನ ಕೆಲಸ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಗುಬ್ಬಿಗಳಿಗೆ ಕಾಳನ್ನು ಹಾಕುವುದು. ಎದ್ದು ಮುಖ ತೊಳೆದವಳೇ ಮನೆಯ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಾಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು. ತಕ್ಷಣವೇ ಎಲ್ಲ ಗುಬ್ಬಿಗಳು ಅಮ್ಮವಿನ ಮನೆಯ ಅಂಗಳವನ್ನು ಸೇರಿ ಕಾಳುಗಳನ್ನು ತಿಂದು ದಣಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಈಗ ಬೇಸಿಗೆ ಆರಂಭವಾಗಿರುವುದರಿಂದ

ಮನೆಯ ಅಂಗಳ ಮತ್ತು ಕಾಂಪೌಂಡ್ ಗೋಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ಗುಬ್ಬಿಗಳಿಗೆ ನೀರುಣಿಸಲು ಕೊಬ್ಬರಿಯ ಚಿಪ್ಪು, ಸಣ್ಣ ಬಟ್ಟಲುಗಳು, ಸಣ್ಣ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಕುಂಡಗಳು, ಹಳೆಯದಾದ ಪಾತ್ರೆಗಳು, ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಡಬ್ಬಿಗಳು ಮತ್ತು ಮಣ್ಣಿನ ಮಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ಅವುಗಳಿಗೆ ನೀರು ಹಾಕಲು ಅಮ್ಮವಿಗೆ ತಾಯಿ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅದರಂತೆ ಅಮ್ಮ ದಿನಾಲು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದ ತಕ್ಷಣ ಕಾಳುಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಕುಡಿಯಲು ನೀರನ್ನು ಇಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇದರಿಂದ ಮನೆಯ ಅಂಗಳ ಮತ್ತು ಕಾಂಪೌಂಡ್ ಪಕ್ಷಿಗಳ ವಾಸಸ್ಥಾನವಾಗಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ಅಮ್ಮಗೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಯಾವಾಗಲೋ ತನ್ನ ಅಜ್ಜಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಡಿನ ಸಾಲು ನೆನಪಾಯಿತು. 'ಮುದದಿಂದ ಕಾಳು ಹಾಕುವೆನು, ನೀರನ್ನು ಮುದ್ದಾಗಿ ಕುಡಿಯೇ ಗುಬ್ಬಮ್ಮ' ಎಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಡು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಎಲ್ಲ ಗುಬ್ಬಿಗಳು ಬಂದು ಅಮ್ಮವಿನ ಅಂಗಳ ಮತ್ತು ಕಾಂಪೌಂಡ್ ಸೇರಿಕೊಂಡವು. ಅವುಗಳು ಕಾಳು ತಿಂದು ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ, ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಏನನ್ನೋ ಗಮನಿಸಿದ ಅಮ್ಮ ಅಳುತ್ತಾ ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕರೆ ತಂದಳು. 'ಯಾಕೆ, ಏನಾಯ್ತು?' ಎಂದು ತಾಯಿ ಕೇಳಿದಾಗ, ಒಂದು ಗುಬ್ಬಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರೋ ಗಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಅಳತೊಡಗಿದಳು. ಒಂಟಿಗಾಲಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಭಾರವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನೀರು ಕುಡಿಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಂಡ ಗುಬ್ಬಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ತಾಯಿಗೂ ಕರುಳು ಚುರುಕು ಎಂದಿತು. 'ಅಪ್ಪ ಬರಲಿ ಪುಟ್ಟ, ಹೇಳೋಣ...' ಎಂದು ಮಗಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ತನ್ನ ಅಡುಗೆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿರತಳಾದಳು. ಅಮ್ಮ ಗುಬ್ಬಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ 'ಬಹಳ ನೋವಾಗಿದೆಯಾ? ಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದು?' ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾ, 'ಅಪ್ಪಾ ಬರಲಿ ಏನಾದರೂ ಮಾಡೋಣ' ಎಂದು ಸಾಂತ್ವನ

ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ತರಕಾರಿ ತರಲು ಹೋಗಿದ್ದ ಅಪ್ಪ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ಅಮ್ಮ ಗುಬ್ಬಿಯ ಗಾಯದ ಕುರಿತು ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ಅಪ್ಪ ಪಶು ಚಿಕಿತ್ಸಾಲಯಕ್ಕೆ ಕರೆ ಮಾಡಿ ವೈದ್ಯರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಗುಬ್ಬಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಕೊಡಿಸಿದರು. ಎರಡು ದಿನದಲ್ಲಿ ಗುಬ್ಬಿ ಗುಣಮುಖವಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಆರಾಮವಾಗಿ ಹಾರತೊಡಗಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅಮ್ಮವಿನ ಮಿಷಿ ಇಮ್ಮಡಿಯಾಯ್ತು.

ಶಾಲೆಗೆ ರಜೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಪ್ರತಿದಿನ ಅಮ್ಮ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬೇಗ ಎದ್ದು ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಕಾಳು ಮತ್ತು ನೀರು ಹಾಕುತ್ತಿರುವಂತೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಬಂಧ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಮ್ಮ ಆಗಾಗ ಅಜ್ಜಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಡನ್ನು ಗುನುಗುನಿಸುತ್ತಲೇ, ಹತ್ತಾರು ಗುಬ್ಬಿಗಳು ತಾವೂ ಹಾಡುವಂತೆ 'ಚಿಂವ್ ಚಿಂವ್' ಎಂದು ಧ್ವನಿಗೂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವಳು ಡ್ಯಾನ್ಸ್ ಮಾಡಿದರೆ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಗುಬ್ಬಿಗಳೂ ರೆಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಾ ಕುಣಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಮ್ಮ ಮತ್ತು ಗುಬ್ಬಿಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಎಷ್ಟು ಬಾಂಧವ್ಯ ಬೆಳೆಯಿತೆಂದರೆ ಅಮ್ಮ ಹೇಳಿದಂತೆ ಅವು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಮ್ಮವಿನ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಮ್ಮ ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ 'ಚಿಂವ್ ಚಿಂವ್' ಎಂದು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಮ್ಮ ಕರೆದಾಗ ಅಮ್ಮವಿನ ಜೊತೆ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬಂದು ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದವು.

ಒಮ್ಮೆ ಶಾಲೆಗೆ ರಜೆ ಇರುವುದರಿಂದ ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಅಮ್ಮ ಅಜ್ಜಿಯ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಆಗ ಗುಬ್ಬಿಗಳಿಗೆ ಅಮ್ಮವಿನ ತಾಯಿ ಕಾಳು ಮತ್ತು ನೀರನ್ನು ಹಾಕಿದರೂ, ಅಮ್ಮ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ದುಃಖಿತಗೊಂಡು ಗುಬ್ಬಿಗಳು ಕಾಳು ತಿನ್ನದೆ ಮತ್ತು ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಯದೆ ನೋವಿನಿಂದ ಇರಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ನಾಕು ದಿನದ ನಂತರ ಅಮ್ಮ ಅಜ್ಜಿ ಮನೆಯಿಂದ ಬಂದಾಗ ಗುಬ್ಬಿಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಮಿಷಿಯಾಯಿತು. ಆಗ ಅವು ಮತ್ತೆ ಅಮ್ಮವಿನ ಕೈಯಿಂದ ಕಾಳು ತಿಂದು, ನೀರು ಕುಡಿಯಲು ಶುರು ಮಾಡಿದವು. ■